

forvalte Statsmidler. Det finder jeg ikke hensigtsmæssigt.

Fraenkel: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borbjerg) har i Dag som saa ofte før draget Skrifter frem af mig og søgt at bibringe Forsamlingen det Indtryk, at jeg havde skrevet noget, der var i Modstrid med, hvad jeg som praktisk Politiker vilde vedkende mig. Hvis jeg var sikker paa, at det ærede Medlem havde læst de Skrifter, som han taler om, vilde jeg sige, at det var Løgn, hvad han sagde. Men da jeg nu ikke er sikker paa, at han har læst dem, eller paa, at han husker, hvad der staar i dem, vil jeg sige, at jeg har aldrig skrevet noget, som jeg ikke senere har vedkendt mig. Jeg regner mig det noget til Ære som Nationaløkonom, at jeg for 25 Aar siden har skrevet, hvad jeg vedstaar den Dag i Dag. Det samme gælder det omtalte Foredrag i Industriforeningen. Hvis jeg kunde have Æren at regne det ærede Medlem som en stadig Læser af mig, vilde jeg bede ham slaa op i min sidste Bog fra 1916; dér vil han finde ganske den samme Tanke underbygget. Og den Frygt, som det ærede Medlem tror at finde hos mig for at se disse Tanker udviklede, passer akkurat lige saa godt som alt det andet, han har sagt. Netop disse Tanker gør jeg mig stadig Umage for at stille i Belysning overfor Befolkningen i Almindelighed. Det er ikke mere end to Dage siden, jeg ude i Herløv holdt et Foredrag om disse Ting, og saaledes har det været mange Steder. Og saaledes skulde jeg ogsaa være det ærede Medlem følgagtig under en Debat her i Tinget. Men Ulykken er den, at netop ærede Medlemmer, som just det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds, har ved i en Række af Aar at tale langt og løst, usammenhængende og usagligt gjort det vanskeligt for mig at holde et længere Foredrag her i Salen, som er virkelig sagligt, og hvori man sagligt begrundet et Problem af den allerstørste Betydning. Det er Grunden til, at jeg ikke har gjort det hidtil. Men saa snart der er en Lejlighed, saa snart den højtærede Formand vil tillade et Foredrag af denne Art, skal jeg med Glæde benytte den.

Den højtærede Minister siger, at jeg er gaaet ind paa Tvangsforsikringen, fordi Venstre staar paa den. Jeg holder ikke af, at man siger saadant noget. Den højtærede Minister vil vurdere mit Motiv, men det kan han ikke, han kan ikke se

ind i mig og vide, hvad der er Grunden til det ene og det andet. Det er maaske kedeligt. Jeg kunde ogsaa ved Lejlighed have ønsket at have Motiver hos den højtærede Minister og hans Meningsfæller til min Raadighed, men jeg har følt, at det gik ikke an at komme med Gisninger, man maa have noget positivt at holde sig til, og det kan den højtærede Minister ikke faa. Det er desuden heller ikke taktisk rigtigt at underlægge mig dette Motiv. Man kender mig saa godt her i Salen, at man ved, at hvad jeg mener, det siger jeg. Naar jeg gerne vil arbejde sammen med Venstre, er jeg ikke hange for at sige det. Og jeg vil gerne arbejde sammen med Venstre, men man kender mig ogsaa saa godt, at man ved, at ved Spørgsmaal af en Rækkevidde som denne tager jeg ikke saadanne Hensyn. Jeg siger simpelt hen, hvad jeg mener, og ikke videre.

Jeg kan heller ikke forstaa, at det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) gør sig saa megen Umage for at klemme den højtærede Minister og de Radikale tæt op til deres Program. Det vil han ikke opnaa noget ved. Er der nogen Evne, den højtærede Minister og hans Partifæller har udviklet, er det den dialektiske, og det er ikke saa underligt. Naar man evig og altid er nødt til at bruge et Organ, saa naar det til sidst en, om jeg saa maa sige, abnorm Udvikling, ganske vist paa Bekostning af andre Organer. Og i saa Henseende er vi alle sammen smaa baade overfor den højtærede Minister og det radikale Parti i Almindelighed. For saa længe jeg har kendt dem, har de saamænd aldrig gjort andet end rende i Praksis fra det, de har bedyret i Teorien.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg kan ikke afholde mig fra at gøre en kort Bemærkning, særlig i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser. Der er i den højtærede Ministers Taler, hvad ogsaa i høj Grad har vist sig ved denne Lejlighed, en Tendens til i stærke Ord at vende sig mod dem, i hvis Udtalelser der blot kan være en Antydning af; at Kommuner og Stat maaske bør spares for en Del Udgift, som om der ikke kunde være Grund til at rette sin Opmærksomhed paa dette Punkt. Jeg hørte ved et privat Møde i Dag en socialdemokratisk Rigsdagsmand udtale — Udtalelsen faldt altsaa privat, men jeg